

Kvindes Børn, der i saa mangfoldige Tilfælde udelukkende ville være henviste til hendes Forsørgelse, saavel som paa Enkens og den forladte Hustrus Børn. At hun, naar hun samlever med Manden i Ægteskab, sjeldnere vil optræde som erhvervende, navnlig i de Virksomheder, hvorom her er Spørgsmaal, kan dernæst formentlig ikke medføre, at Sikringen ikke ydes i de Tilfælde, hvor hun virkelig arbejder i en saadan Virksomhed; efter Lovgivningen paahviler det hende i Forening med Manden at sørge for Børnens Underhold, og hendes Død betyder derfor for Børnene i samme Grad som Mandens Død Tabet af en baade retlig og faktisk Forsørger. Man har derfor foreslaaet Understøttelsen tilagt: „de ved den paagældende Mandes eller Kvindes Død efterladte Børn under 15 Aar, hvis Forsørgelse lovlig paahvilede den Af-døde“.

For at lette Afdgangen for den Forsørgelses Enke til at paabegynde et Erhverv var det af Kommissionen foreslaaet, at den aarlige Understøttelse til hende kunde efter Bestemmelse af Sikringsanstaltens Bestyrelse og med den paagældende Forsørgelseskommunes Samtykke omjættes til en til Understøttelsen svarende Kapital en Gang for alle.

Under Hensyn navnlig til, at den aarlige Understøttelse kun tilkommer Enken saalænge, indtil hun indgaar nyt Ægteskab, maatte det imidlertid befrægtes, at en saadan Begunstigelse vilde give Anledning til altsor store Misbrug, og man har derfor ikke ment at burde optage denne Bestemmelse i det foreliggende Forslag.

At der ikke bør tilkomme Enken nogen Understøttelse, naar Ægteskabet er indgaaet efter Ulykkestilfældet, maa anses selvfølgelig; et Forbehold i saa Henseende er derfor indsat i Forslaget.

Sluttelig har man tilføjet § 5 den Bestemmelse, at der ikke tilkommer den Forsørgelses Enke og Børn Understøttelse, naar disse, da Ulykkestilfældet indtraf, havde fast Ophold i Udlandet. Naar de Paagældendes Forbindelse med Landet er afbrudt paa denne Maade, finder man nemlig ikke, at der bør tillægges dem et Krav paa Erstatning, ifølge hvilket de mulig kunde finde deres Regning ved atter at tage Ophold her, jfr. hvad nedenfor er anført ad § 10, 2det Stykke. Den samme Bestemmelse findes i den tyeste Universalversicherungsgesetz § 6.

#### Til § 6.

Med Hensyn til Anmeldelsen af de ved Udførelsen af Arbeidet foresaldende Ulykkestilfælde gaar Forslagets almindelige Regel ud paa, at Ulykkestilfældet skal af vedkommende

Arbejdsgiver snarest muligt og senest inden 4 Dages Forløb anmeldes for Politiovrigheden der, hvor Ulykkestilfældet har tilbraget sig. Efterat imidlertid Søfart og Fiskeri ere blevne inddragne under Loven, har den nævnte Regel, som det ses af § 6, 2det og 3die Stykke, paa flere Punkter maattet modificeres. Navnlig gjælder dette overfor de Ulykkestilfælde, som foregaa paa et Skib, medens dette er i fremmed Havn eller paa Rejse under saadanne Forhold, at Anmeldelse for en dansk Politiovrighed ikke kan ske inden den nysangivne Frist. Da det med Hensyn til saadanne Ulykkestilfælde maa anses nødvendigt, at der strax efter en Konstatering af de nærmere Omstændigheder ved det Paaserede, hvilken kan tjene til Grundlag for Ulykkestilfældets senere Oplysning, er det ved Forslaget paalagt Skibsføreren at optage en nøiagtig Beretning om det Foresaldne i Logbogen eller, hvis Skibet ikke er forpligtet til at føre Logbog, da at affatte en særlig skriftlig Beretning om Ulykkestilfældet. For at give en saadan Beretning den størst mulige Paalidelighed, bliver den derhos at oplæse for og underskrive af Mandskabet paa samme Maade, som det ved Lov om Disciplin i Handelsflåden af 23 Febr. 1866 § 6 er foreskrevet for det Tilfælde, at Skibsføreren gjør Brug af den ham ifølge Loven tilkommende Straffemyndighed.

#### Til § 8.

Medens Spørgsmaalet om Størrelsen af den Understøttelse, der i Medfør af Loven bliver at udbetale i Anledning af hvert enkelt Ulykkestilfælde, af Kommissionen var foreslaaet henlagt til endelig Afgjørelse af Sikringsanstaltens Bestyrelse, har man anset det rettest, at der ydes de Paagældende den yderligere Betryggelse, at Anstaltens Afgjørelse kan indankes for Indenrigsministeren. Herved gives der ogsaa denne Minister Veilighed til at øve Indflydelse paa de almindelige Regler, som gjennem Anstaltens Virksomhed efterhaanden maa uddannes som Grundlag for Skønnet over den enkelte Understøttelses Størrelse.

#### Til § 9.

Med Hensyn til de fortløbende Understøttelser, der blive at udbetale ifølge Loven, har man fulgt Kommissionens Forslag om, at Udbetalingen sker igjennem vedkommende Postkontorer imod Forevisning af et de Paagældende af Anstalten meddelt Bevis, saaledes, at de af Postvæsenet forstubsvis udræbde Ydelser halvvaarsvis refunderes det af Anstalten. En saadan Foranstaltning, som